

de unge, end den stiger blandt befolkningen i gennemsnit.

Kl. 11.50

Det er jo det bedste eksempel på, at den model, man har valgt, hvor man tror, at bare man giver folk tilstrækkelig meget pisk, bare man giver dem tilstrækkelig små ydelser, kommer de i arbejde, ikke har virket. Det er nu den, man vil overføre til en række andre punkter på arbejdsmarkedet. Vi synes ikke, det er nogen god idé.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg ved ikke, hvad det er for nogle tal, hr. Bjarne Laustsen refererer til. Jeg kan bare sige, at de seneste tal fra Finansministeriet fra december måned viser, at der i 2001 var en stigning i den offentlige beskæftigelse på 4.000, i 2002 på 6.000, og der forventes en stigning i den offentlige beskæftigelse i 2003 på 3.000 personer.

Så der er altså en stigning i antallet af beskæftigede i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil starte med hr. Lars Barfoed, for et er, hvad Finansministeriet siger at de forventer; noget andet er den reelle faktiske udvikling. De sidste tal, jeg har set, viser altså et fald i den samlede offentlige beskæftigelse.

Men da det er et meget centralt punkt i diskussionen, synes jeg da, vi under udvalgsarbejdet skulle få ministeren til at fremsende dokumentation for alle tal omkring ungeindsatsen osv., men også i forhold til den offentlige beskæftigelse, og det er jo ledighedstallene for, hvor mange der er ansat inden for stat, amter og kommuner, og der er altså et samlet fald nu.

Nu taler vi om 2003 og ikke om 2001 og om, hvad man forventer; det er kun tiden, der kan vise det. Vi oplever altså en stagnation og et fald i den offentlige beskæftigelse.

Så til hr. Søren Søndergaard: Det er korrekt, og jeg fik måske ikke svaret helt præcist på forklædereglene, som nogen har kaldt den. Sagen var jo den, at der også tidligere var sådan en regel, men den blev stort set ikke brugt. Det, vi har gjort nu, er, at vi har lempet reglerne for det. Hvordan kommunerne så i praksis vil bruge sådan nogle ting, kigger vi på.

Hr. Søren Søndergaard kender også spillereglerne. Hvis man skal ændre en aftale, hvor man er forligspart, kræver det, at forligskredsen er enig. Så sådan spiller klaveret her.

Vi betragter det sådan, at kommunen kan give et tilbud. Hvis f.eks. den ene part i en familie ikke ønsker at stå til rådighed og deltage i aktiveringstilbud, og hvad ved jeg, er det jo et frit land, vi lever i, og det betyder bare, at ægtefællen så kan få et højere tillæg.

Det er et tilbud, det er ikke noget, man kan tvinge igennem, og det er dér, vi måske har en lidt anden opfattelse. Det kan vi måske få et svar på fra ministeren. Det er måske her, at vandene skilles en smule, for det er et tilbud, man kan give.

Hvis man som kontanthjælpsmodtager tager imod sine aktiveringstilbud og passer sin jobplan og alle de forskellige ting, kan man ikke gennemføre det med den lovgivning, vi har lavet her, og den aftale, vi har lavet.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.53

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Det er anden fase af »Flere i arbejde«, vi skal tale om i dag. Det indeholder som bekendt flere elementer.

Det første er styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Det fastsættes, at det fortsat er AF, kommuner og amtskommuner, der har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen. Det fastlægges også, at de har pligt til at påse, at andre aktører efterlever bestemmelserne.

Det fastsættes endvidere, at Landsarbejdsrådet og Det Sociale Råd lægges sammen til et nyt råd, Beskæftigelsesrådet. Det får til opgave ud over det hidtidige at være rådgivende over for beskæftigelsesministeren vedrørende beskæftigelsespolitikken.

Der skabes et mere rimeligt forhold imellem det rådighedsbeløb, som kontanthjælpsmodta-